

I PRO 1/2024 "CRITERIOS SOBRE OS REQUISITOS QUE DEBEN CUMPRIR AS SOLICITUDES QUE SE PRESENTEN PARA A REVISIÓN DAS PROHIBICIÓNS DE CONTRATAR (*SELF-CLEANING*) APROBADAS NAS RESOLUCIÓNS DA COMISIÓN GALEGA DA COMPETENCIA"

Pleno:

D. Ignacio López-Chaves e Castro, presidente.

D. Daniel Neira Barral, vogal/ secretario.

D^a. María Teresa Cancelo Márquez, vogal

Santiago de Compostela, 30 de decembro de 2024

I. INTRODUCCIÓN

O obxecto do presente documento é recoller e expoñer a experiencia e enfoque da Comisión Galega da Competencia (CGC) ante as solicitudes de revisión da prohibición de contratar imposta pola propia autoridade da competencia nas súas resolucións tendo en conta que a Comisión Galega da Competencia é a Autoridade de Competencia en Galicia, que se configura, como se recolle no artigo 38 da Lei 14/2013, do 26 de decembro, de racionalización do sector público autonómico de Galicia, como o órgano

colexiado independente encargado da aplicación na Comunidade Autónoma de Galicia da Lei 15/2007, do 3 de xullo, de Defensa da Competencia (LDC) segundo os criterios establecidos pola Lei 1/2002, de Coordinación de Competencias entre o Estado e as Comunidades Autónomas en materia de Defensa da Competencia. As previsións recollidas na Lei 14/2013 son desenvoltas no Decreto 118/2016, do 4 de agosto, polo que se crea o Instituto Galego do Consumo e da Competencia e apróbanse os seus estatutos.

Nesta liña de promover a competencia en Galicia, o artigo 26, parágrafo 2º, nas súas letras g) e i), do Decreto 118/2016 asigna a este organismo, como función: g) *“Vixiar o funcionamento competitivo dos mercados para garantir os niveis de competencia efectiva nos mesmos en beneficio das persoas consumidoras e usuarias de Galicia”* e i) *Impoñer multas sancionadoras e coercitivas e adoptar outras medidas de execución forzosa previstas na normativa vixente, nos termos previstos en a Lei de defensa da competencia.* “

II.- A IMPOSICIÓN DE PROHIBICIÓN DE CONTRATAR

(1) A prohibición de contratar atópase regulada nos artigos 71 a 73 da Lei 9/2017, do 8 de novembro, de Contratos do Sector Público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as Directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, do 26 de febreiro de 2014.

(2) O artigo 71.1 b) da Lei de Contratos do Sector Público establece que non poderán contratar coas entidades do sector público as persoas que fosen sancionadas con carácter firme por infracción grave en materia de falseamento da competencia.

(3) O artigo 72 da Lei de Contratos do Sector Público establece que determinadas prohibicións de contratar, entre as que se atopan as de falseamento da competencia, que se apreciarán directamente polos órganos de contratación, cando a sentenza ou a

resolución administrativa pronunciouse expresamente sobre o seu alcance e duración, subsistindo durante o prazo sinalado nas mesmas.

(4) Sentenzas do Tribunal Supremo núm. 1115/2021, do 14 de setembro (RC 6372/2020) e núm. 1419/2021, do 1 de decembro (RC 7659/2020), lembrando a alternativa procedemental para a concreción da mesma, indícanos que: *"a prohibición de contratar acordada pola CNMC ao amparo do art. 71.1. b) da LCSP é unha limitación anudada á imposición dunha sanción firme por unha infracción grave en determinadas materias"*.

(5) Sentenzas do Tribunal Superior de Xustiza de Cataluña, entre outras, núms. 3273/2022 e 3289/2022, ambas as do 28 de setembro de 2022, concluíron que (...) *a autoridade de competencia é competente para definir respecto a cada infracción, o conxunto de consecuencias xurídicas que sirvan aos principios de eficacia, disuasión e proporcionalidade esixidos pola normativa europea e interna, entre elas a prohibición de contratar, potestade que leva implícita a de pronunciarse sobre o seu alcance e duración. Así entende o tribunal que é precisamente a autoridade de competencia a mellor situada para valorar de maneira conxunta a globalidade das medidas de gravame e sanción que poden adoptarse ante os feitos acreditados e a que está en mellor posición para ponderar as consecuencias no mercado das condutas sancionadas.*

(6) Se a sentenza ou a resolución administrativa, neste caso Resolución da Comisión Galega da Competencia, non contén pronunciamento sobre o alcance ou duración da prohibición de contratar, os mesmos deberán determinarse mediante un procedemento instruído para o efecto, cuxa competencia corresponde en Galicia á Xunta Consultiva de Contratación Administrativa. (XCCA)

(7) Por tanto, a norma legal identifica dúas formas de concreción e fixación da prohibición de contratar:

- (a) A prohibición fíxase na resolución administrativa sancionadora con pronunciamento expreso por parte da CGC.

(b) Ben mediante procedemento instruído para o efecto pola XCCA.

(8) O Tribunal Supremo, en Sentenza 1115/2021 do 14 de setembro de 2021 en relación co expediente SAMUR/02/2018 sinalou que *"as prohibicións de contratar, como toda limitación, non poden ser nin indefinidas nin ilimitadas, sería contrario aos máis elementais principios que rexen as medidas sancionadoras ou restritivas, entre eles o principio de seguridade xurídica e o principio de proporcionalidade, en canto esixen que tanto o sancionado como terceiros coñezan ata onde alcanza a prohibición e, á súa vez, pódase cuestionar e revisar se a limitación establecida é adecuada e axustada á sanción imposta e aos feitos nos que se funda."*

(9) A CNMC aprobou a [Comunicación 1/2023, do 13 de xuño](#), que permite aos interesados coñecer os criterios xerais que a CNMC terá en conta para determinar, en cada caso, a que mercados e con que duración aplicárase cada prohibición de contratar co sector público.

As principais novidades introducidas pola Comunicación refírense a:

1. A introdución de factores non exhaustivos para determinar o alcance e a duración da prohibición de participar nunha licitación pública (a saber, o ámbito xeográfico e de produto, a duración, a gravidade e o grao de participación da empresa na infracción);
2. A competencia exclusiva da Autoridade de Defensa da Competencia para determinar a duración e o alcance da prohibición (dita competencia xa non corresponde, en exclusiva, ao Órgano Consultivo).
3. A facultade da autoridade de competencia de impoñer ás empresas a prohibición de participar en licitacións públicas convértese, de facto, en automática tras a constatación dunha infracción da normativa de competencia.

III. A REVISIÓN DAS PROHIBICIÓNS DE CONTRATAR (SELF-CLEANING) APROBADAS NAS RESOLUCIÓNS DA COMISIÓN GALEGA DA COMPETENCIA.

(1) As medidas de autocorrección ou self-cleaning son medidas que poden implementar os operadores económicos para evitar a declaración ou aplicación da prohibición de contratar co sector público, de forma que poidan seguir participando nos procesos de licitación pública; permiten ao operador económico que está incurso nunha prohibición de contratar demostrar a súa fiabilidade aplicando medidas correctivas e así eludir que lle exclúan do procedemento.

(2) A introdución das medidas de self-cleaning no ordenamento español é o resultado da transposición da Directiva 2014/24/UE do Parlamento Europeo e do Consello do 26 de febreiro de 2014 sobre contratación pública e pola que se deroga a Directiva 2004/18/CE (Directiva 2014/24).

A Sentenza [do TJUE](#), do 14 de xaneiro de 2021, Ass. C-387/19, confirma a aplicación directa do apartado 6 do artigo 57 da Directiva no noso ordenamento xurídico. Este pronunciamento é o que serviu de base aos tribunais de recursos contractuais para descartar a exclusión automática do licitador que se atopa en prohibición de contratar, recoñecendo a posibilidade de que restaure a fiabilidade da súa empresa e da súa oferta achegando os documentos que acrediten que as medidas correctoras que adoptou restablecen a súa confianza. O TJUE afirma que *"[...] a posibilidade que se deixa aos operadores económicos de achegar a proba das medidas correctoras adoptadas pódese exercer tanto por iniciativa propia como a instancia do poder adxudicador e tanto no momento de presentar a solicitude de participación ou a oferta como nunha fase posterior do procedemento"*

(3) A adopción de medidas de self-cleaning como medio para evitar a declaración ou aplicación da prohibición de contratar coa Administración está contemplada no **apartado 5 do artigo 72 da Lei 9/2017**, do 8 de novembro, de Contratos do Sector Público (LCSP). El apartado 5, parágrafo terceiro do artigo 72 de LCSP indica que, unha vez declarada, a prohibición de contratar poderá ser revisada en calquera momento se

se acredita a adopción de medidas de autocorrección ou self-cleaning apropiadas para evitar a comisión de futuras infraccións e que **o órgano competente para coñecer da citada revisión será o mesmo que ditou a resolución de declaración de prohibición de contratar**, sendo os efectos das medidas de self-cleaning:

- 1.- Evitar a imposición da prohibición de contratar naqueles casos nos que as ditas medidas acredítense antes da súa declaración, ou
- 2.- O levantamento da prohibición de contratar cando as medidas de self-cleaning acredítense unha vez que estea en vigor a dita prohibición.

(4) Así, a exención da prohibición que regula no art. 72.5¹ da Lei de Contratos do Sector Público establece que **poderá ser revisada a prohibición de contratar** declarada cando a empresa sancionada:

1. Acredite o pago ou compromiso de pago da multa.
2. Adopte medidas técnicas, organizativas e de persoal apropiadas para evitar a comisión de futuras infraccións administrativas.

Acreditado o pago, conforme o artigo 72.5 da LCSP 9/2017, a exoneración da sanción de prohibición de contratar **esixe a implementación real de medidas efectivas na estrutura da empresa**, tal como sinala a Audiencia Nacional na súa sentenza de data 16/02/2024 (Roj: SAN 1013/2024 - ECLI:É:AN:2024:1013), que establece:

1 O artigo 72.5. LCSP 9/2017 indica que (...) Non procederá, con todo, declarar a prohibición de contratar cando, en sede do trámite de audiencia do procedemento correspondente, a persoa incurso na causa de prohibición acredite o pago ou compromiso de pago das multas e indemnizacións fixadas por sentenza ou resolución administrativa das que derive a causa de prohibición de contratar, a condición de que as citadas persoas fosen declaradas responsables do pago da mesma na citada sentenza ou resolución, e a adopción de medidas técnicas, organizativas e de persoal apropiadas para evitar a comisión de futuras infraccións administrativas, entre as que quedará incluído o acollerse ao programa de clemencia en materia de falseamento da competencia. Este parágrafo non resultará de aplicación cando resulte aplicable a causa de prohibición de contratar a que se refire o artigo 71.1, letra a). A prohibición de contratar, así declarada, poderá ser revisada en calquera momento da súa vixencia, cando a persoa que fose declarada en situación de prohibición de contratar acredite o cumprimento dos extremos a que se refire o parágrafo anterior. O órgano competente para coñecer da citada revisión será o mesmo que ditou a resolución de declaración de prohibición de contratar.

“(...) Pola contra, xulgamos acertada a valoración que o Ministerio demandado efectúa da inexistente adopción de medidas de evitación de infraccións futuras. Non pode atribuírse seriamente tal consideración a actos que se resumen na simple adopción dun programa interno certificado de compliance ou á incorporación dun Manual de Xestión de Riscos ou dun Código Ético, cuxa lectura leva á Sala para pensar na recompilación de simples e vagos principios xerais de actuación guiados pola boa vontade de respectar a normativa vixente. Distinto fose que a recorrente se houbese molestado en explicar, primeiro á Administración e posteriormente á Sala as modificacións da política de ordenación de persoal existente no momento da infracción sancionada, adoptadas pola dirección da empresa co fin de evitar futuras cesións de traballadores, a final de contas, consecuencia de discutibles modos de xestión empresarial de recursos humanos. Sen a proba da implantación de medidas efectivas, con incidencia real na estrutura de contratación e xestión de persoal da recorrente, non cabe falar dun esforzo significativo de prevención de danos por parte da recorrente.”

(5) A este respecto, o apartado 111 da Sentenza do TJUE de data 2 de outubro de 2024, asunto T-126/23 (ECLI:EU:T:2024:666) dispón que:

“(...) Con todo, estes documentos non identifican os beneficiarios dos cursos de formación de que se trata nin demostran a súa eficacia. O seu suposto carácter obrigatorio contribúe certamente a unha maior difusión dos ensinamentos en cuestión, pero non permite, en si, coñecer o índice exacto de participación nin, sobre todo, a que categorías de beneficiarios ían destinados, a pesar de que o feito de dirixirse a determinadas categorías é decisivo para a súa eficacia, nin menos aínda a asimilación dos ensinamentos impartidos, o que podería haberse acreditado presentando probas relativas á realización de test ao termo das sesións de formación e aos resultados deses test. En consecuencia, os defectos na formación dos empregados, aínda cando só diríxanse a aqueles en que, polas súas funcións, concorran os riscos de infracción, operan como indicio de falta de eficacia real da medida, ao non

acreditar o demandante a efectiva participación nos cursos nin a asimilación do seu contido polos seus destinatarios, mediante resultados de probas de coñecemento ou outros medios semellantes.

A valoración conxunta destes indicios permite soste de forma motivada a ausencia de implementación real de medidas de prevención de riscos en materia de dereito da competencia, de modo que o programa de actuación concíbese como unha achega formal, dirixido a obter o levantamento da sanción, sen realizarse un esforzo significativo para introducir na estrutura corporativa da recorrente unha cultura de prevención eficaz de prácticas contrarias ao dereito da competencia.”

(6) É preciso ter en conta a Sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Cataluña (STSJC) do 16 de decembro de 2024, (Sentencia nº 4448/2024) cando–desestima o recurso contencioso administrativo interposto contra a resolución do Tribunal Catalán de Defensa da Competencia do 22 de novembro de 2021, pola que **se denega a solicitude de revisión da prohibición de contratar imposta** á recorrente na resolución de 21/07/2020, ditada no expediente 100/2018, relativa ás licitacións de transporte de viaxeiros por estrada da área metropolitana de Barcelona (AMB), que confirma:

“(…) da documentación achegada despréndese a realización de cursos (curso de 2,5 horas sobre conceptos básicos de dereito da competencia) e de dúas sesións: “Programa de Cumprimento- Curso de Formación Dereito da Competencia II” (2 horas) e “Novidades do Programa de Cubro “. Da devandita documentación inférense como deficiencias a falta de acreditación de asistencia efectiva aos cursos polos empregados destinatarios dos mesmos, e a ausencia de probas que xustifiquen a correcta asimilación dos seus contidos. A demandante non probou en sede xudicial a asistencia dos empregados ás sesións formativas nin a existencia de probas que acrediten o seu aproveitamento. Tampouco se dirixiron os cursos a todo ou a maior parte do persoal da empresa que,

aínda cando nou teñan facultades decisorias na mesma medida que o persoal directivo, constitúen a maior parte do persoal, sendo procedente unha adecuada formación en materia de competencia a fin de garantir un sistema efectivo preventivo e de denuncias dentro da estrutura da sociedade.”

(7) A Directiva 2014/24 indícanos o contido para observar nas medidas de self-cleaning. En concreto, o Considerando 102 desta Directiva fai referencia a:

- Medidas que afecten o persoal e a organización.
- Medidas adecuadas de reorganización do persoal.
- Implantación de sistemas de información e control.
- Creación dunha estrutura de auditoría interna para supervisar o cumprimento.
- Adopción de normas internas de responsabilidade e indemnización.

(8) De conformidade co artigo 72.5 da LCSP, as medidas de self-cleaning poden presentarse para a súa avaliación en dous momentos distintos:

- Antes da declaración da prohibición de contratar, acreditando a súa adopción en sede do trámite de audiencia do procedemento correspondente (parágrafo segundo do artigo 72.5 da LCSP); e
- Unha vez que a prohibición estea en vigor, "en calquera momento da súa vixencia" (parágrafo terceiro do artigo 72.5 da LCSP).

(9) Na [Resolución 419/2024](#), do TACRC (Tribunal Administrativo Central de Recursos Contractuais) considera que *"é criterio deste Tribunal que –entre o momento regulado no artigo 140 da LCSP e o que preceptúa o artigo 150 da LCSP– o órgano de contratación pode verificar que algún licitador non se atopa en prohibición de contratar e requirir que poida acreditar que non se atopa en tal situación, de modo que se aquel chegase a solucionar a eventual circunstancia en que se atopa – de entre as reguladas no artigo 71 da LCSP– durante o prazo que se lle outorgue para o efecto, e xa non se atopase en*

prohibición de contratar, a posible falta de aptitude desta empresa decae, o que impide no órgano de contratación a súa exclusión do procedemento licitatorio por esta razón”.

Na mesma liña, o Tribunal Administrativo de Contratación Pública da Comunidade de Madrid, na [Resolución 31/2024](#), do 25 de xaneiro, remite á doutrina do *self-cleaning* e invoca a aplicabilidade directa do apartado 6 do artigo 57 da Directiva 2014/24/UE, ao afirmar que o licitador incurso en prohibición de contratar pode presentar todas as probas que estime oportunas a fin de acreditar a suficiencia de medidas correctoras que adoptase para demostrar a súa fiabilidade e evitar a exclusión.

(10) O artigo 72.5 da LCSP sinala que a prohibición de contratar, así declarada, poderá ser revisada en calquera momento da súa vixencia, cando a persoa que fose declarada en situación de prohibición de contratar acredite o cumprimento dos extremos a que se refire o parágrafo anterior. O órgano competente para coñecer da citada revisión será o mesmo que ditou a resolución de declaración de prohibición de contratar.

(11) A efectos de valorar se o programa de cumprimento normativo e documentación presentada por un operador económico é adecuado e eficaz para as finalidades pretendidas de prevención ou de detección e reacción de condutas infractoras da Lei de Defensa da Competencia (LDC), débese ter en conta toda unha serie de indicadores.

(12) Co fin de identificar estes criterios de avaliación e orientar aos operadores económicos cando presenten as súas solicitudes de *self cleaning*, a Comisión Galega da Competencia sendo consciente do dinamismo dos indicadores e das particularidades de cada operador que o solicita, incorpora neste informe unha listaxe de indicadores orientados para a valoración da acreditación das medidas correctoras implantadas por un operador económico solicitante dunha exención da prohibición de contratar imposta en resolución por parte da CGC.

Ademais a CGC para os efectos de observar o cumprimento e efectividade das medidas que propoñan, poderá ter en conta a “Guía de Programas de Cumprimento Normativo” da Comisión Nacional dos Mercados e a Competencia (CNMC) así como tamén os documentos e guías publicados por outras autoridades que forman parte do denominado Sistema Español de Defensa da Competencia, como as do País Vasco e Cataluña, e por outras Autoridades Nacionais de competencia como as de Francia, Italia, Reino Unido ou a Comisión Europea, os cales inclúen indicadores similares para a avaliación da eficacia dos programas de cumprimento normativo, aplicados, polo común, no ámbito nacional e internacional.

(13) Igualmente tomarase como referencia a Sentenza do Tribunal Xeral da Unión Europea (TG) do 2 de outubro de 2024 ditada no recurso T-126/23 EU-OSHA, no que TG se pronuncia sobre a valoración de medidas correctoras. Ademais, terase en consideración, a resolución do Tribunal Catalán de Defensa da Competencia da Autoridade Catalá da Competencia (TCDC da ACCO) no asunto n.º V- 100/2018, Aerobús, na cal se enumeran sete criterios ou indicadores a ter en conta a fin de que un programa de cumprimento normativo poida considerarse eficaz; así, enumérase:

- i. A integración do cumprimento coa normativa de defensa da competencia na cultura corporativa da empresa.
- ii. Formación e sensibilización.
- iii. Existencia dun canle de denuncias .
- iv. Responsable do deseño e control do programa de cumprimento.
- v. Mapa de riscos/matriz de controis.
- vi. Medidas disciplinarias e incentivadoras.
- vii. Monitorización, actualización e mellora continua.

(14) A LCSP é moi clara á hora de esixir a acreditación das dúas condicións que establece para o levantamento da prohibición de contratar. Neste caso, o termo acreditación ten un contido técnico-xurídico que o identifica coa proba de tales circunstancias. Nese

sentido, é importante destacar que, como en calquera procedemento administrativo, non bastaría a mera alegación xenérica de ámbalas esixencias legais, senón que o interesado ao facela valer ha de empregar medios de proba suficientes que as acrediten en todos os extremos que, como exemplo, a continuación, e en termos xerais, aludiremos.

Esta última circunstancia conecta tamén cunha esixencia que resulta evidente, pero que non por iso ha de ser preterida e é que as medidas non se deben cingirse a unha mera descrición de comportamentos esperables, desexables ou esixidos imperativamente pola lei, senón que, de conformidade coa finalidade da norma, deben ser aplicadas de forma efectiva e fiable.

IV. CONCLUSIÓNS

Os criterios aprobados neste Informe IPRO 1/2024 "Criterios sobre os requisitos que deben cumprir as solicitudes que se presenten para a revisión das prohibicións de contratar (*self-cleaning*) aprobadas nas resolucións da Comisión Galega da Competencia" ten por finalidade orientar aos operadores económicos cando presenten as súas solicitudes de *self cleaning* á CGC. Advertir que os mesmos non teñen carácter exhaustivo senón orientador e que a CGC terá en conta as circunstancias de cada un dos supostos.

Como mera listaxe ou indicadores orientados, e para a valoración da acreditación das medidas correctoras implantadas por un operador económico solicitante dunha exención da prohibición de contratar imposta en resolución por parte da CGC observaríanse os seguintes:

1. As Investigacións internas

- 1.1. Acreditación documental da determinación da orixe da situación que deu lugar á práctica anti competitiva.
- 1.2. Acreditación documental medidas concretas para evitar esa situación ou evitar que se reproduza.
- 1.3. Acreditación documental da comunicación da realización da investigación interna:
 - 1.3.1. Data en que tivo lugar.
 - 1.3.2. O procedemento seguido.
 - 1.3.3. O ámbito da investigación.
 - 1.3.4. Os recursos asignados.
 - 1.3.5. A(s) persoa(s) encargada de levala a cabo.
 - 1.3.6. As consecuencias extraídas da investigación.
 - 1.3.7. A comunicación dos resultados da investigación aos empregados e a dirección.

2. Acreditación documental das medidas disciplinarias previstas fronte ao persoal implicado nas condutas

3. Implantación do programa, acreditar

- 3.1. Identificación autor do programa.
- 3.2. Calendario coas distintas etapas do procedemento de control.
- 3.3. Acreditación realización fases previstas no programa.
- 3.4. Metodoloxía de control.
- 3.5. Descrición da/s avaliación/é realizada/s.
- 3.6. Seguimento e a actualización do programa.

4. Canle de denuncias

- 4.1. Acreditar o carácter confidencial. Sistema de implantación.
- 4.2. Responsables. Tratamento e protección de datos persoais.
- 4.3. Acreditación da presentación efectiva e número de denuncias.

- 4.4. Acreditar traslado e curso das denuncias presentadas.
- 4.5. Acreditar o proceso eficaz e fiable de investigación das alegacións de conduta indebida.
- 4.6. Acreditar resolucións, decisións e resultados.

5. Comités ou supervisor de xestión e prevención de riscos, acreditar

- 5.1. Nomeamentos, experiencia e antigüidade dos seus membros.
- 5.2. Funcións ou competencias expresamente atribuídas ao comité e ao supervisor.
- 5.3. Equipo de traballo. Persoal a cargo.
- 5.4. Realización de actividades concretas.
- 5.5. Rendición de contas á dirección. Superiores ante os que responde.
- 5.6. Ámbito e grao de vinculación dos seus acordos e decisións para a empresa.

6. Procedementos e políticas en materia de ética, acreditar:

- 6.1. Aplicación efectiva dos códigos e políticas implantadas que se traduzan en accións concretas
- 6.2. Autonomía dos comités de seguimento.
- 6.3. Actividade real dos devanditos comités.

7. Formación

- 7.1. Carácter obrigatorio da formación.
- 7.2. Identificación das categorías de empregados aos que van destinadas.
- 7.3. Asistencia dos empregados, acreditar mediante un índice de asistencia.
- 7.4. Efectos reais nos coñecementos efectivos dos empregados

8- Instrumentos de competencia na contratación laboral

- 8.1. Información sobre a incorporación ou non de cláusulas de non competencia nos contratos do persoal.

8.2. Relación dos contratos que nos últimos 5 anos incorporaron cláusulas de non competencia.

8.3. Información sobre os instrumentos utilizados para garantir medidas de garantía de competencia nos contratos laborais.

9.- Información adicional

9.1. Información sobre as sancións firmes impostas por autoridades de competencia..

9.2. Información sobre sancións impostas por autoridades de competencia pendentes de sentenza.

9.3. Información sobre os expedientes incoados por infracción da normativa de competencia por autoridades de competencia.